

32000L0069

13.12.2000

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 313/12

DIREKTIVA 2000/69/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 16. novembra 2000
o mejnih vrednostih benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, iz člena 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi načel, vsebovanih v členu 174 Pogodbe, so v Programu Skupnosti za politiko in ukrepanje v zvezi z okoljem in trajnostnim razvojem (Peti okoljski delovni program) ⁽⁴⁾, ki ga dopolnjuje Sklep št. 2179/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ o njegovem pregledu, predvidene zlasti spremembe zakonodaje o onesnaževalih zraka. Ta program priporoča določitev dolgoročnih ciljev za kakovost zraka. Člen 174 Pogodbe zahteva, da se v zvezi z varovanjem zdravja ljudi in okolja uporabi previdnostno načelo.
- (2) Člen 152 Pogodbe določa, da morajo zahteve za varovanje zdravja biti sestavni del drugih politik Skupnosti. Člen 3(1)(p) Pogodbe določa, da morajo dejavnosti Skupnosti prispevati k doseganju visoke ravni varovanja zdravja.
- (3) Na podlagi člena 4(5) Direktive Sveta 96/62/ES z dne 27. septembra 1996 o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka ⁽⁶⁾ mora Svet sprejeti zakonodajo, predvideno v odstavku 1, in določbe iz odstavkov 3 in 4 navedenega člena.

⁽¹⁾ UL C 53, 24.2.1999, str. 8.

⁽²⁾ UL C 138, 18.5.1999, str. 42.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 2. decembra 1999 (UL C 194, 11.7.2000, str. 56), Skupno stališče Sveta z dne 10. aprila 2000 (UL C 195, 11.7.2000, str. 1) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2000 (še ni objavljen v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 24. oktobra 2000.

⁽⁴⁾ UL C 138, 17.5.1993, str. 5.

⁽⁵⁾ UL L 275, 10.10.1998, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 296, 21.11.1996, str. 55.

- (4) Direktiva 96/62/ES zahteva, da se pripravijo načrti kratkoročnih ukrepov za območja, kjer koncentracije onesnaževal v zunanjem zraku presegajo vsoto mejne vrednosti in začasnega sprejemljivega preseganja mejne vrednosti, ki se uporabljajo, da se zagotovi skladnost z mejnimi vrednostmi do datumov, ki so bili določeni.
- (5) Direktiva 96/62/ES določa, da morajo numerične vrednosti mejnih vrednosti temeljiti na ugotovitvah mednarodnih znanstvenih skupin, ki delujejo na tem področju. Komisija mora upoštevati najnoveše podatke, pridobljene pri znanstvenem raziskovanju na zadevnih epidemiološkem in okoljskem področju, ter zadnji napredek v meroslovju, da se ponovno proučijo elementi, na katerih temeljijo mejne vrednosti.
- (6) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj bi se sprejeli skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁷⁾.
- (7) Spremembe, potrebne za prilagoditev znanstvenemu in tehničnemu napredku, se lahko nanašajo samo na merila in tehnike za ocenjevanje koncentracij benzena in ogljikovega monoksida ali na podrobne dogovore o pošiljanju informacij Komisiji in ne smejo neposredno ali posredno vplivati na spreminjanje mejnih vrednosti.
- (8) Mejne vrednosti, določene v tej direktivi, so minimalne zahteve; skladno s členom 176 Pogodbe lahko države članice ohranijo ali uvedejo strožje varstvene ukrepe; strožje mejne vrednosti se zlasti lahko uvedejo zato, da se varuje zdravje posebej občutljivih kategorij prebivalstva, kot so otroci in bolnišnični pacienti. Država članica lahko zahteva, da se mejne vrednosti dosežejo pred datumi, določenimi v tej direktivi.
- (9) Benzen je genotoksična rakotvorna snov, za katero se prag, pod katerim ni nevarna za zdravje ljudi, ne more določiti.
- (10) Vendar pa lahko države članice v posebnih pogojih zaprosijo Komisijo za enkratno, časovno omejeno podaljšanje, če je mejne vrednosti za benzen, kot so določene v tej direktivi, težko doseči zaradi lokacijsko svojstvenih disperzijskih značilnosti ali tamkajšnjih klimatskih razmer in če bi uporaba ukrepov povzročila resne socialno-ekonomske probleme.
- (11) Zato da se olajša pregled te direktive v letu 2004, naj bi Komisija in države članice spodbudile raziskave o učinkih benzena in ogljikovega monoksida, upoštevajoč onesnaženost zraka v zaprtih prostorih ter na prostem.

⁽⁷⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (12) Standardizirane točne merilne tehnike ter skupna merila za lokacije merilnih postaj so pomemben element pri ocenjevanju kakovosti zunanjega zraka, da se pridobijo informacije, primerljive v celotni Skupnosti.
- (13) Informacije o koncentracijah benzena in ogljikovega monoksida naj bi se poslale Komisiji kot osnova za redna poročila.
- (14) Najnovejše informacije o koncentracijah benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku naj bi bile lahko dostopne javnosti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilji

Cilji te direktive so:

- (a) določiti mejne vrednosti za koncentracije benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku, da se preprečijo ali zmanjšajo škodljivi učinki na zdravje ljudi in okolje kot celoto ali da se tem učinkom izogne;
- (b) oceniti koncentracije benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku na podlagi skupnih metod in meril;
- (c) pridobiti zadostne informacije o koncentracijah benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku ter zagotoviti, da so dostopne javnosti;
- (d) ohraniti kakovost zunanjega zraka, kjer je ta dobra, in jo v drugih primerih izboljšati glede na benzen in ogljikov monoksid.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Uporabljajo se opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive 96/62/ES.

V tej direktivi izraz:

- (a) „zgornji ocenjevalni prag“ pomeni raven onesnaženosti, določeno v Prilogi III, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabi kombinacija meritev in metod modeliranja, skladno s členom 6(3) Direktive 96/62/ES;
- (b) „spodnji ocenjevalni prag“ pomeni raven onesnaženosti, določeno v Prilogi III, pod katero se za ocenjevanje kakovosti zunanjega zraka lahko uporabijo le metode modeliranja ali objektivnega presojanja, skladno s členom 6(4) Direktive 96/62/ES;
- (c) „meritve na stalnem mestu“ pomeni meritve, izvedene skladno s členom 6(5) Direktive 96/62/ES.

Člen 3

Benzen

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da koncentracije benzena v zunanjem zraku, ocenjene skladno s členom 5, ne presegajo mejne vrednosti iz Priloge I glede na tam navedene datume.

Sprejemljivo preseiganje iz Priloge I se uporablja skladno s členom 8 Direktive 96/62/ES.

2. Država članica lahko zaprosi Komisijo za časovno omejeno podaljšanje, kadar je mejno vrednost iz Priloge I težko doseči zaradi lokacijsko svojstvenih disperzijskih značilnosti ali tamkajšnjih klimatskih razmer, kot so nizka hitrost vetra in/ali razmere, ki prispevajo k izhlapevanju, in če bi uporaba ukrepov povzročila resne socialno-ekonomske probleme. Komisija lahko skladno s postopkom iz člena 12(2) Direktive 96/62/ES na zahtevo države članice in, ne da bi to posegalo v člen 8(3) te direktive, odobri enkratno podaljšanje za obdobje petih let, če zadevna država članica:

- določi zadevna področja in/ali strnjena naselja;
- utemelji takšno podaljšanje;
- izkaže, da so bili sprejeti vsi razumni ukrepi za zmanjšanje koncentracij zadevnih snovi in za zmanjšanje področja, kjer je mejna vrednost presežena, in
- oriše prihodnji razvoj glede na ukrepe, ki jih bo sprejela skladno s členom 8(3) Direktive 96/62/ES.

Mejna vrednost za benzen, ki se odobri za to časovno omejeno podaljšanje, pa ne presega $10 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Člen 4

Ogljikov monoksid

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da koncentracije ogljikovega monoksida v zunanjem zraku, ocenjene skladno s členom 5, ne presegajo mejne vrednosti iz Priloge II glede na tam navedene datume.

Sprejemljivo preseiganje iz Priloge II se uporablja skladno s členom 8 Direktive 96/62/ES.

Člen 5

Ocenjevanje koncentracij

1. Zgornji in spodnji ocenjevalni prag za benzen in ogljikov monoksid sta taka, kot je podano v oddelku I Priloge III.

Razvrstitev vsakega območja ali strnjenegega naselja za namene člena 6 Direktive 96/62/ES se pregleda vsaj vsakih pet let skladno s postopkom, določenim v oddelku II Priloge III k tej direktivi. Razvrstitev se pregleda prej, če pride do bistvenih sprememb pri dejavnostih, ki so pomembne za koncentracije benzena ali ogljikovega monoksida v zunanjem zraku.

2. Merila za določanje lokacije vzorčevalnih mest za merjenje benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku so navedena v Prilogi IV. Najmanjše število vzorčevalnih mest za merjenje koncentracij vsakega ustreznega onesnaževala na stalnem mestu je določeno v Prilogi V in ta vzorčevalna mesta se pripravijo v vsakem območju ali strnjem naselju, kjer so meritve potrebne, če je meritev na stalnem mestu edini vir podatkov o tamkajšnjih koncentracijah.

3. Pri območjih in strnjenih naseljih, kjer se informacije z merilnih postaj na stalnem mestu dopolnijo z informacijami iz drugih virov, kot so kataster emisij, indikativne merilne metode in modeliranje kakovosti zraka, sta število postaj za meritve na stalnem mestu, ki jih je treba namestiti, in prostorska ločljivost drugih tehnik zadostni, da se koncentracije onesnaževal zraka določijo skladno z oddelkom I Priloge IV in oddelkom I Priloge VI.

4. Pri območjih in strnjenih naseljih, kjer se meritev ne zahteva, se lahko uporabijo modeliranje ali tehnike objektivnega presojanja.

5. Referenčne metode za analiziranje in vzorčenje benzena in ogljikovega monoksida so podane v oddelkih I in II Priloge VII. Oddelek III Priloge VII bo določil referenčne tehnike za modeliranje kakovosti zraka, ko bodo take tehnike na voljo.

6. Datum, do katerega države članice obvestijo Komisijo o metodah, ki so jih uporabile za preliminarno oceno kakovosti zraka po točki (d) člena 11(1) Direktive 96/62/ES, je datum iz člena 10 te direktive.

7. Spremembe, potrebne za prilagoditev določb tega člena in prilog III do VII znanstvenemu in tehničnemu napredku, se sprejmejo skladno s postopkom iz člena 6(2), vendar ne smejo povzročiti neposrednih ali posrednih sprememb mejnih vrednosti.

Člen 6

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor iz člena 12(2) Direktive 96/62/ES, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi na tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 7

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo, da so najnoveše informacije o koncentracijah benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku

redno na voljo javnosti ter ustreznim organizacijam, kot so okoljske organizacije, potrošniške organizacije, organizacije, ki zastopajo interese občutljivega prebivalstva in drugi ustrezni organi zdravstvenega varstva, preko npr. preko televizije in radija, tiska, informacijskih panojev ali računalniških omrežij, teleteksta, telefona ali faksa.

Informacije o koncentracijah benzena v zunanjem zraku, kot povprečni vrednosti zadnjih 12 mesecev, se posodablajo vsaj vsake tri mesece in, kadar je to mogoče, vsak mesec. Informacije o koncentracijah ogljikovega monoksida v zunanjem zraku, kot največjem tekočem povprečju v osmih urah, se posodobijo vsaj vsak dan in, kadar je to mogoče, vsako uro.

Informacije iz drugega pododstavka prikažejo najmanj vsako prekoračitev koncentracij, izraženih v mejnih vrednostih v času povprečenja iz prilog I in II. Vključujejo tudi kratko oceno v zvezi z mejnimi vrednostmi in ustrezne informacije o učinkih na zdravje.

2. Pri izdelavi načrtov ali programov, ki so po členu 8(3) Direktive 96/62/ES na voljo javnosti, države članice dajo te informacije na voljo tudi organizacijam iz odstavka 1 tega člena. To vključuje tudi dokumentacijo, ki je zahtevana v Prilogi VI(II) te direktive.

3. Informacije, ki so na voljo javnosti in organizacijam po odstavkih 1 in 2, so jasne, razumljive in dostopne.

Člen 8

Poročilo in pregled

1. Najkasneje 31. decembra 2004 Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, ki temelji na izkušnjah, pridobljenih pri uporabi te direktive, in zlasti na rezultatih zadnjih znanstvenih raziskav o učinkih izpostavljenosti benzenu in ogljikovemu monoksidu na zdravje ljudi, pri čemer se posebna pozornost posveti občutljivemu prebivalstvu, in na ekosisteme, ter na tehnološkem napredku, skupaj z napredkom, doseženim pri metodah merjenja in drugačnega ocenjevanja koncentracij benzena in ogljikovega monoksida v zunanjem zraku.

2. Poročilo iz odstavka 1 glede benzena in ogljikovega monoksida upošteva zlasti:

- (a) trenutno kakovost zraka in trende do leta 2010 in kasneje;
- (b) možnost nadaljnjega zmanjševanja onesnažujočih emisij pri vseh ustreznih virih, upoštevajoč tehnično izvedljivost in stroškovno učinkovitost;
- (c) odnose med onesnaževali in možnostmi za kombinirane strategije za doseganje zahtev Skupnosti na področju kakovosti zraka in povezanih področjih;

- (d) sedanje in prihodnje zahteve glede obveščanja javnosti in izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo;
- (e) izkušnje, pridobljene pri uporabi te direktive v državah članicah, skupaj zlasti s pogoji iz Priloge IV, skladno s katerimi je bila meritev izvedena.

3. Zato da se ohrani visoka raven varovanja zdravja ljudi in okolja, poročilo iz odstavka 1 spremljajo, če je to primerno, predlogi za spremembo te direktive, ki bi lahko vključevali nadaljnja podaljšanja roka za izpolnjevanje mejne vrednosti za benzen iz Priloge I, o katerem se je mogoče dogovoriti po členu 3(2).

Člen 9

Sankcije

Države članice določijo sankcije, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Sankcije so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 10

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do 13. decembra 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 12

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 16. novembra 2000

Za Evropski parlament

Predsednica

N. FONTAINE

Za Svet

Predsednik

R. SCHWARTZENBERG

PRILOGA I

MEJNA VREDNOST ZA BENZEN

Mejno vrednost je treba izraziti v $\mu\text{g}/\text{m}^3$, standardizirano pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa.

	Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
Mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	Koledarsko leto	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$	$5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (100 %) 13. Decembra 2000, z zmanjšanjem za $1 \mu\text{g}/\text{m}^3$ 1. januarja 2006 in nato vsakih 12 mesecev, da se do 1. januarja 2010 doseže 0 %	1. januar 2010 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Razen v območjih in strnjenih naseljih, kjer je bilo časovno omejeno podaljšanje dogovorjeno skladno s členom 3(2).

PRILOGA II

MEJNA VREDNOST ZA OGLJIKOV MONOKSID

Mejno vrednost je treba izraziti v mg/m^3 . Prostornino je treba standardizirati pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa.

	Čas povprečenja	Mejna vrednost	Sprejemljivo preseganje	Datum, do katerega je treba doseči mejno vrednost
Mejna vrednost za varovanje zdravja ljudi	Največje 8-urno povprečje v dnevu	$10 \text{ mg}/\text{m}^3$	$6 \text{ mg}/\text{m}^3$ 13. decembra, z zmanjšanjem za $2 \text{ mg}/\text{m}^3$ 1. januarja 2003 in nato vsakih 12 mesecev za $2 \text{ mg}/\text{m}^3$, da se do 1. Januarja 2005 doseže 0 %	1. januar 2005

Najvišja 8-urna povprečna koncentracija v dnevu bo izbrana s pregledovanjem 8-urnih tekočih povprečij, izračunanih iz urnih podatkov in posodobljenih vsako uro. Vsako tako izračunano 8-urno povprečje se bo dodelilo dnevu, v katerem se konča, tako bo prvo računsko obdobje za katerikoli dan čas od 17.00 prejšnjega dne do 01.00 tistega dne; zadnje računsko obdobje za katerikoli dan bo čas od 16.00 do 24.00 tistega dne.

PRILOGA III

DOLOČITEV ZAHTEV ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ BENZENA IN OGLJIKOVEGA MONOKSIDA V ZUNANJEM ZRAKU V OBMOČJU ALI STRNJENEM NASELJU

I. Zgornji in spodnji ocenjevalni prag

Uporabljal se bosta naslednji zgornji in spodnji prag ocene:

(a) Benzen

	Letno povprečje
Zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (3,5 µg/m ³)
Spodnji ocenjevalni prag	40 % mejne vrednosti (2 µg/m ³)

(b) Ogljikov monoksid

	Osemurno povprečje
Zgornji ocenjevalni prag	70 % mejne vrednosti (7 mg/m ³)
Spodnji ocenjevalni prag	50 % mejne vrednosti (5 mg/m ³)

II. Določanje prekoračitev zgornjega in spodnjega ocenjevalnega pragu

Prekoračitve zgornjega in spodnjega ocenjevalnega pragu je treba določiti na podlagi koncentracij v preteklih petih letih, kadar je na voljo dovolj podatkov. Štelo se bo, da je ocenjevalni prag presežen, če je bil presežen vsaj tri posamezna leta v teh preteklih petih letih.

Kadar so na voljo podatki iz obdobja, krajšega od pet let, lahko države članice kombinirajo kratkotrajne merilne kampanje v enem letu in na lokacijah, za katere je verjetno, da so tipične za najvišje ravni onesnaženja, z informacijami iz katastrof emisij in modeliranja, da se določijo prekoračitve zgornjega in spodnjega ocenjevalnega pragu.

PRILOGA IV

LOKACIJA VZORČEVALNIH MEST ZA MERJENJE KONCENTRACIJ BENZENA IN OGLJIKOVEGA MONOKSIDA V ZUNANJEM ZRAKU

Pri meritvi na stalnem mestu se upoštevajo naslednji vidiki.

I. Izbir lokacije na makro ravni

Vzorčevalna mesta, katerih namen je varovanje zdravja ljudi, se locirajo tako da:

- (i) zagotovijo podatke o področjih v območjih in strnjениh naseljih, kjer se pojavljajo najvišje koncentracije, za katere je verjetno, da jim je prebivalstvo neposredno ali posredno izpostavljeno toliko časa, da je to pomembno glede na čas povprečenja mejne (-ih) vrednosti;
- (ii) zagotovijo podatke o ravneh na drugih področjih v območjih in strnjениh naseljih, ki so reprezentativne za izpostavljenost celotnega prebivalstva.

Na splošno naj bi bila vzorčevalna mesta locirana tako, da ne pride do meritev mikro-okolja v njihovi neposredni bližini. Napotek je, da naj bi se vzorčevalna mesta locirala tako, da so reprezentativna za kakovost zraka v bližnji okolici, ki ni manjša od 200 m² na prometnih lokacijah in nekaj kvadratnih kilometrov na lokacijah v neizpostavljenem urbanem okolju.

Vzorčevalna mesta naj bi bila, kadar je to mogoče, tudi reprezentativna za podobne lokacije, ki niso v njihovi neposredni bližini.

Upoštevalo naj bi se, da je treba vzorčevalna mesta locirati na otokih, kadar je to potrebno za varovanje zdravja ljudi.

II. Izbir lokacije na mikro ravni

Kolikor je to izvedljivo, naj bi se izpolnila naslednja napotila:

- pretok okrog vzorčevalne sonde na dovodu naj bi bil nemoten, tako da kakršne koli prepreke ne vplivajo na pretok zraka v bližini vzorčevalnika (navadno nekaj metrov od zgradb, balkonov, dreves in drugih ovir ter vsaj 0,5 m od najbližje stavbe, če so vzorčevalna mesta reprezentativna za kakovost zraka ob gradbeni liniji);
- na splošno naj bi bilo vzorčevalno mesto na dovodu na višini med 1,5 m (območje dihanja) in 4 m nad tlemi. V nekaterih okoliščinah so lahko potrebna višja mesta (do 8 m). Višja lokacija je lahko primerna tudi, če je postaja reprezentativna za večje področje;
- sonda na dovodu naj ne bi bila nameščena v neposredni bližini virov, da ne pride do neposrednega zajema emisij, nepremešanih z zunanjim zrakom;
- izpuh vzorčevalnika naj bi se namestil tako, da ne pride do ponovnega zajema izpušnega zraka na dovodu v vzorčevalnik;
- lokacija vzorčevalnikov v prometu:
 - taka vzorčevalna mesta naj bi bila za vse snovi vsaj 25 m od roba večjih križišč in vsaj 4 m od sredine najbližjega prometnega pasu;
 - za ogljikov monoksid naj bi bili vtoki oddaljeni največ 5 m od cestnega robnika;
 - za benzen naj bi bili vtoki locirani tako, da so reprezentativni za kakovost zraka v bližini gradbene linije.

Upoštevalo se lahko tudi naslednji dejavniki:

- moteči viri;
- varnost;
- dostop;
- razpoložljivost elektro-energetskega in telefonskega omrežja;
- vidljivost lokacije glede na njeno okolico;
- varnost javnosti in izvajalcev;
- zaželenost skupnega lociranja vzorčevalnih mest za različne snovi;
- zahteve prostorskega planiranja.

III. Dokumentiranje in pregled izbora lokacije

V fazi razvrščanja naj bi se na primer z orientacijskimi fotografijami okoliškega področja in njegovo podrobno karto v celoti dokumentirali postopki izbora lokacije. Lokacije naj bi se v rednih intervalih pregledovale in ponovno dokumentirale, da se zagotovi, da ostanejo izbirna merila ves čas veljavna.

PRILOGA V

MERILA ZA DOLOČITEV ŠTEVILA VZORČEVALNIH MEST ZA MERITVE NA STALNEM MESTU ZA KONCENTRACIJE BENZENA IN OGLJIKOVEGA MONOKSIDA V ZUNANJEM ZRAKU

Najmanjše število vzorčevalnih mest za meritve na stalnem mestu za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi za varovanje zdravja ljudi v območjih in strnjenih naseljih, kjer je meritev na stalnem mestu edini vir informacij:

(a) Razpršeni viri

Prebivalstvo strnjenegega naselja ali območja (v tisočih)	Če koncentracije presegajo zgornji ocenjevalni prag (!)	Če so najvišje koncentracije med zgornjim in spodnjim ocenjevalnim pragom
0- 249	1	1
250- 499	2	1
500- 749	2	1
750- 999	3	1
1 000- 1 499	4	2
1 500- 1 999	5	2
2 000- 2 749	6	3
2 750- 3 749	7	3
3 750- 4 749	8	4
4 750- 5 999	9	4
≥ 6 000	10	5

(!) Vključiti je treba vsaj eno postajo v urbanem neizpostavljenem okolju in eno prometno postajo pod pogojem, da to ne poveča števila vzorčevalnih mest.

(b) Točkovni viri

Za ocenjevanje onesnaženosti v bližini točkovnih virov, naj bi se število vzorčevalnih mest za meritev na stalnem mestu izračunalo tako, da se upoštevajo gostote emisij, verjetni vzorci razporeditve onesnaženosti zunanjega zraka in potencialna izpostavljenost prebivalstva.

PRILOGA VI

CILJI KAKOVOSTI PODATKOV IN KOMPILACIJA REZULTATOV OCENJEVANJA KAKOVOSTI ZRAKA

I. Cilji kakovosti podatkov

Za vodenje programov zagotavljanja kakovosti se določijo naslednji cilji kakovosti podatkov v zvezi z dovoljeno negotovostjo ocenjevalnih metod ter najmanjšo časovno pokritostjo in razpoložljivostjo podatkov meritve.

	Benzen	Ogljikov monoksid
<i>Meritve na stalnem mestu</i> ⁽¹⁾		
Negotovost	25 %	15 %
Razpoložljivost podatkov	90 %	90 %
Najmanjša časovna pokritost	35 % za lokacije v urbanem neizpostavljenem okolju in prometne lokacije (razporejeno v letu, ki je reprezentativno za različne klimatske razmere in pogoje v prometu) 90 % za industrijske lokacije	
<i>Indikativne meritve</i>		
Negotovost	30 %	25 %
Razpoložljivost podatkov	90 %	90 %
Najmanjša časovna pokritost	14 % (naključna meritev enega dne na teden, enakomerno razporejeno v letu, ali 8 tednov, enakomerno razporejenih v letu)	14 % (ena naključna meritev na teden, enakomerno razporejeno v letu, ali 8 tednov, enakomerno razporejenih v letu)
<i>Modeliranje</i>		
Negotovost:		
Osem-urna povprečja	–	50 %
Letna povprečja	50 %	–
<i>Objektivna ocena</i>		
Negotovost	100 %	75 %

⁽¹⁾ Države članice lahko za benzen uporabljajo naključne meritve namesto kontinuiranih, če lahko dokažejo Komisiji, da negotovost, skupaj z negotovostjo zaradi naključnega vzorčenja, izpolnjuje cilj kakovosti, ki je 25 %. Slučajno vzorčenje mora biti enakomerno razporejeno v letu, da ne pride do asimetrije rezultatov.

Negotovost (pri 95 % intervalu zaupanja) ocenjevalnih metod se bo ocenila skladno z načeli Navodila ISO o izražanju negotovosti pri merjenju (1993), metodologijo ISO 5725:1994 ali enakovredno metodo. Odstotki negotovosti v zgornji tabeli so navedeni za povprečje posameznih meritev v času, za katerega je določena mejna vrednost, za 95 % interval zaupanja. Negotovost za meritve na stalnem mestu naj bi se uporabila v območju ustrezne mejne vrednosti. Komisija bo pred sprejetjem te direktive za čas do sprejetja standardov CEN s podrobnimi testnimi protokoli, izdala navodila, ki jih bo pripravil CEN.

Negotovost modeliranja in objektivnega ocenjevanja se določi kot največji odklon izmerjenih in izračunanih koncentracij v času, za katerega je določila mejno vrednost, ne da bi se upoštevala časovna razporeditev dogodkov.

Zahteve za razpoložljivost podatkov in časovno pokritost ne vključujejo izgub podatkov zaradi redne kalibracije ali običajnega vzdrževanja instrumentov.

II. Rezultati ocenjevanja kakovosti zraka

Za območja ali strnjena naselja, kjer se za ocenjevanje kakovosti zraka uporabljajo drugi viri, ki dopolnjujejo meritve ali pa so ti drugi viri edini način ocenjevanja, naj bi se zbrale naslednje informacije:

- opis izvedenega ocenjevanja;
- uporabljene posebne metode, z navedenimi opisi metod;
- viri podatkov in informacij;
- opis rezultatov, skupaj z negotovostmi in zlasti obsegom katerega koli področja ali, če je to pomembno, dolžino ceste v območju ali strnjem naselju, nad katero koncentracije presegajo mejno (-e) vrednost (-i) oziroma mejno (-e) vrednost (-i) plus sprejemljivo (-a) preseganje (-a), ki se uporablja (-jo), in katerega koli področja, kjer koncentracije presegajo zgornji ali spodnji ocenjevalni prag;
- prebivalstvo, ki je potencialno izpostavljeno koncentracijam, ki presegajo mejno vrednost, v primeru mejnih vrednosti, namenjenih varovanju zdravja ljudi.

Kadar je to mogoče, naj bi države članice pripravile karte za prikaz razporeditve koncentracij znotraj vsakega območja in strnjene naselja.

III. Standardizacija

Za benzen in ogljikov monoksid je treba rezultat meritve standardizirati pri temperaturi 293 K in tlaku 101,3 kPa.

PRILOGA VII

REFERENČNE METODE ZA OCENJEVANJE KONCENTRACIJ BENZENA IN OGLJIKOVEGA MONOKSIDA**I. Referenčna metoda za vzorčenje/analizo benzena**

Referenčna metoda za merjenje benzena bo metoda vzorčenja s pomočjo črpalke na absorptivni kartuši, ki ji sledi določanje s plinsko kromatografijo, ki jo trenutno standardizira CEN. Če ni na voljo standardizirane metode CEN, se državam članicam dovoli uporaba nacionalnih standardnih metod, ki temeljijo na isti merilni metodi.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo.

II. Referenčna metoda za analizo ogljikovega monoksida

Referenčna metoda za merjenje ogljikovega monoksida bo metoda nedisperzne infrardeče spektrometrije (NDIR), ki jo trenutno standardizira CEN. Če ni na voljo standardizirane metode CEN, se državam članicam dovoli uporaba nacionalnih standardnih metod, ki temeljijo na isti merilni metodi.

Država članica lahko uporabi katero koli drugo metodo, za katero lahko dokaže, da daje rezultate, ki so enakovredni rezultatom, pridobljenim z zgoraj navedeno metodo.

III. Referenčne tehnike modeliranja

Referenčne tehnike modeliranja se v tem trenutku ne morejo določiti. Vse spremembe za prilagoditev te točke znanstvenemu in tehničnemu napredku je treba sprejeti skladno s postopkom iz člena 6(2).
